

Alltid uppkopplad!

Det var inte alla som tryckte på gilla-knappen när Anna-Karin Hatt utsågs till it-minister. "Men varför valde de just dig?", undrade tonårsdottern. CS Life har träffat ett uppkopplat statsråd.

TEXT MARKUS WILHELMSON FOTO KRISTINA SAHLÉN

»Vill man inte ha dialog ska man inte vara på Facebook eller Twitter«

Under den arabiska våren spreds ett revolutionsskämt i sociala medier i Egypten:

”Den avsatte presidenten Hosni

Mubarak kommer till himlen där han möts av sin företrädare Anwar Sadat och den palestinske kollegan Yassir Arafat.

– Välkommen Hosni! Hur dog du? Blev du också skjuten av islamister, frågar Sadat.

Mubarak skakar på huvudet.

– Blev du förgiftad av israeler som jag, undrar Arafat.

Mubarak skakar på huvudet igen, och svarar:

– Facebook.”

Oavsett de sociala mediernas roll under protestyttringarna så är det ställt utom tvivel att alla politiker nu på ett eller annat sätt måste förhålla sig till nya kommunikationsvägar.

Twitter ger oväntade möten

I Sverige sneglades inför förra riksdagsvalet på hur Barack Obamas kampanjarbetare skickligt hade utnyttjat de sociala medierna för att nå ut till potentiella väljare.

Socialdemokraterna gjorde till och med journalisten och författaren Martin Gelin (som skrivit boken ”Det amerikanska löftet” om Obamas väg till Vita Huset) till ansvarig för digitala kampanjer.

– Det finns en fantastisk kraft i detta och en närhet i tilltalet som vi borde ta till oss ännu mer i Sverige. När jag använder Twitter så kommer jag i kontakt med människor som jag aldrig skulle ha mött annars, säger Sveriges it- och energiminister, Anna-Karin Hatt.

Vi träffar henne i arbetsrummet som domineras av Isaac Grünewalds ”Flickan i trädgårdssoffan” (inlånad från Moderna museet). Hon har sin bärbara Mac på skrivbordet, sin Iphone och Ipad inom greppvänligt avstånd. På soffbordet ligger några olästa pappersexemplar av gammalmedia, kanske som en installation, för att känna historiens vingslag.

Dottern chockad av valet

I regeringen är hon, inte helt oväntat, den som mest påtagligt omfamnar den digitala tekniken.

Hon finns på Facebook, använder Twitter och Instagram och hon bloggar.

Ändå var det inte alla som tyckte att hon var ett självklart val när hon fick ansvar för it-frågorna för två år sedan.

– Det första som min äldsta dotter sa när hon fick höra det var: ”Men varför valde de just dig?”. Oavsett hur modern man känner sig som förälder så kommer ens tonåringar nog alltid att tycka att man är från stenåldern, konstaterar hon.

Anna-Karin Hatt ser bloggen som ett bra verktyg för fördjupning och den ger henne möjlighet att breda ut sig i politiska frågeställningar på ett sätt som inte går i andra medier.

– Om man ger sig ut på Facebook och Twitter måste man veta vad man gör. Det går inte att använda dem som en megafon, för då kommer det att slå tillbaka. Människor som finns här förväntar sig dialog. Inte att man som minister ska svara på vartenda inlägg eller påhopp, men dialog är grundidén och är man inte beredd på det så tycker jag att man ska låta bli att finnas där.

Hon uppskattar den ofiltrerade feedback hon får.

– Är man politiker på den här nivån har kritik ofta passerat några nivåer och förlorat vissa nyanser innan den når fram till dig. På Twitter och Facebook är formuleringarna inte inlindade och då har de ett särskilt värde, menar hon.

Började twittra av en slump

Att hon startade ett Twitterkonto var lite av en slump.

– Jag vaknade upp på nyårsdagen 2011 och tänkte att vilken dag kan vara bättre att starta än denna. Efter några timmar blev jag uppringd av min politiskt sakkunnige som sa att det hade blivit en stor snackis om att någon twittrade i mitt namn. Jag borde kanske ha informerat staben innan jag drog i gång, säger Anna-Karin Hatt och poängterar att hon fortfarande med jämna mellanrum får intyga att det är hon själv och ingen annan som skriver hennes tweets. Kan de nya kommunikationsformerna föra medborgare och beslutsfattare närmare varandra?

Mycket talar för det.

En etablerad sanning har annars varit att klyftan har ökat. Den färiska dokumentärfilmen om Olof Palme visar en oskuldssfull tid med få filter och murar mellan folket och makten, något som fick ett abrupt slut våren 1986.

Att det nu går att få en inblick i en ministers arbetsdag och en bakgrund till politiska överväganden kan – i den bästa av världar – försvåra maktmissbruk och hemlighetsmakeri.

– Jag märker att många unga får en aha-upplevelse när jag svarar på deras frågor och inlägg. Det finns så

It-minister Anna-Karin Hatt tycker att det är viktigt att varva ner på helgerna. "När tekniken gör det möjligt att vara nåbar hela tiden är det lätt att förvänta sig att alla alltid ska vara nåbara", säger hon.

många fördomar om hur svårt det är att komma i kontakt med oss politiker, hur tråkigt och komplicerat det är med politik. Om vi då kan mötas med hjälp av den nya tekniken och visa att inte fördomarna stämmer så har vi faktiskt fördjupat det demokratiska samtalet, säger Anna-Karin Hatt.

Facebookar i sängen

Hon ser en framtid där människor med hjälp av den nya tekniken kan delta i politiska beslut i kommunfullmäktige utan att vara fysiskt närvarande och e-rösta i riksdagsval via mobilen.

Själv inleder hon varje dag med

att redan i sängen kolla först Facebook och sedan Twitter.

Vad har hänt i vänkretsen – och i världen? Något nytt på energi- eller it-området? Hon köper sig tid och kan agera istället för reagera.

Hon prenumererar på TT:s (Tidningarnas Telegrambyrå) nyhetsflashar och får dem till sin mobil.

När hon har klivit upp ur sängen gör hon frukost till de tre barnen med PI-Morgon och Ekonyheterna på radion i bakgrunden. Först i bilen på vägin till näringsdepartementet (hon får skjuts av Säpo) skannar hon de tre morgontidningarna: Dagens Nyheter, Svenska Dagbladet och Dagens Industri.

Senare under dagen, på promena-

den från näringsdepartementet till Rosenbad, uppdaterar hon sig på nyhetsflödet via Ekot och kvällstidningarna på telefonen eller paddan.

– Jag är alltid uppkopplad, främst via telefon och läsplattan och jobbar nästan bara från min bärbara dator. Jag blir lika arg som alla andra när tekniken inte fungerar eller uppkopplingen är för långsam. Det räcker att det läser sig i några sekunder för att jag ska känna adrenalinslag och stöna ”Vad är det här!”. Det är fascinerande hur snabbt vi har ställt om och inte tolererar något annat än snabb uppkoppling överallt, närsomhelst, säger hon.

Hon menar att utvecklingen också

ställer krav på individen att sätta gränser. Hennes gräns går vid sovrummet. Dit in får den bärbara datorn aldrig följa med.

– När tekniken gör det möjligt att vara nåbar hela tiden är det lätt att förvänta sig att alla andra också ska vara nåbara. Jag pratar med mina medarbetare om att inte störa varandra på kvällen och helger i onödan. Och jag pratar mycket med mina barn om det här. Det är så lätt att vi alla sitter med våra mobiler och läsplattor och är någon annanstans. Vi kan inte bara umgås virtuellt. Vi måste vara fysiskt närvarande i samtalet och i nuet. Det är en utmaning, inte minst för mig. ■

EN HELG MED ANNA-KARIN HATT

Fredag

16:30 Hämtar min son på dagis. Han har också en arbetsvecka bakom sig. Han blir glad och kommer springande mot mig vid grinden.

17:00 Döttrarna, 10 och 15 år gamla, trillar också in. Fredagsmysset hägrar.

19:00 Vi älskar mat allihopa och på helgerna äter vi tillsammans. Vi var länge fast i tacosträsket, men nu har vi börjat variera oss.

20:00 Film dejt. Vi har avverkat det ena filmprojektet efter det andra på fredagarna. Det började med att vi tog oss igenom hela Harry Potter-serien och fortsatte med Sagan om Ringen, extended version. Det krävde ju ett antal fredagar. Nu är vi mitt inne i Star Wars, men förra helgen blev det stor förskräckelse. Vi hade kommit fram till den fjärde filmen då Luke Skywalker antligen skulle komma in i handlingen. Så öppnar vi dvd-fodralet och skivan saknas. Nu har vi fått tag på den på blu-ray och kan fortsätta.

Lördag

07:00 I den bästa av världar blir det sov morgon, vilket knappast betyder senare än sju. Tyvärr är klockan snarare sex när sonen vaknar. Men han är go och glad och brukar få leka lite med min Iphone. Det har bland annat lett till att han har raderat min kalender. Nu i helgen pratade han med Siri (”den smarta assistenten”) på telefonen. Hon svarade att hon inte förstod vad han sa.

08:00 Sonen väcker storasyrorna och sedan påbörjas det som döttrarna kallar mysfrukost. Det innebär bakeoff-bröd och marmelader, lite sockrigare än vanligt. Frukosten pågår i flera timmar och övergår så småningom i

lunch. Då har vi hunnit spela Quizkampen på telefonen och jag har tagit mig igenom de extra tjocka morgontidningarna. Det känns väldigt lyxigt.

13:00 Efter lunch så brukar det vara dags att fixa ärenden. Det är alltid någon som behöver höstskor eller något annat plagg eller också är det scoutaktivitet eller skolprojekt som ska genomföras och som de behöver hjälp med.

18:00 Ibland lagar vi mat tillsammans eller också får vi middagsgäster. Om det bara är jag och barnen så blir det nog hemmabiostuk på kvällen.

Söndag

07:00 Samma visa som i går.

08:00 Nu tar vi det ännu lugnare än på lördagsmorgonen. Vi flänger ju alla omkring under veckorna. Det är inte bara mitt liv som är hektiskt. Om man är 10 och 15 år så är det mycket som händer i skolan och på fritids.

13:00 Vi gör en utflykt. Förra helgen var vi på skördemarknad i Vinterviken och fikade. Oftast har vi inget planerat. Det är svårt att organisera så mycket när barnen är i så spridda åldrar – från 15 till 1,5. Man får liksom hänga med i ”flowet” bara. Sonens värld bör-

jar och slutar med honom. Med tredje barnet så har jag lärt mig att den här tiden kommer snart att vara över, så jag försöker verkligen att njuta av den.

18:00 Vi lagar middag tillsammans. 15-åringen flyttade nyligen hem efter att ha bott i Kenya, så nu råar vi bara om varandra.

21:00 Nu börjar min jobbberna att slås på igen. Jag tittar på Aktuellt och framför allt Agenda, det enda riktiga kvalitetsför djupande samhällsprogrammet som finns i Sverige, tyvärr. Här kan man få en aning om hur den politiska veckan kommer att bli.

DRÖMMER OM ATT KLIPPA ANDERSBORG

Ålder: 39.

Gör: It- och energiminister.

Har gjort: Vd för Didaktus Skolor AB, vice vd för pr-byrå Kind & Partners, ledarskribent i Hallands Nyheter och Södermanlands Nyheter, talskrivare åt partiledningen 1998–2000, stabschef för partiledningen 2003–2006, statssekreterare i Statsrådsberedningen 2006–2010.

Bor: Strax söder om Stockholm.

När jag inte jobbar: Umgås med familjen.

Familj: Två döttrar, 15 och 10 år gamla, en son, 1,5 år.

Utbildning: Fil kand i statsvetenskap och internationella relationer, utbildad frisör ”Jag klipper ingen i regeringen. Det finns framför allt en som skulle behöva det, men han håller hårt i sin hästsvans”.

Ser på tv: X Factor och Agenda.

Favoritpryl: Iphone och Ipad.

Bästa tips för en lyckad helg: På vardagarna är det ofta vi vuxna som är i centrum, så på helgerna kan man låta barnens prioriteringar styra.